

1915-12-11

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:
Mappe 86 nr. 52

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

En Lykke rejste ud til den glædelige datter
i onsdags. Undervejs fandt man i et skov-
land i Tjensborg. I her vel leste om an-
staltens for at stå i forhold til
det bevoksede, hvad han dog al-
drig var, så de hader på hurtig
afslutning. Men - det er jo ikke
godt at vide hvad de tyskere
kane lase. Og onde ejere på stedet
for at han på lov at gå hjem
i alder af at være i trojen.
I skogen vel hvordan de så alle har
det og har det derude. Vi synes det
er godt at gaste dem. Alle mange
små hygge-bæde, som vi kender til,
diger så underligt roligt frem som
nem det urolige har. Og de leder
guldspillet skinnende ind til dig og dig
der småt, mens de har travlt med
de mange mange påske, som går
ud til soldaterne. - Lykke hader
ubestemt godt ud. Han er jo præst to skole
bestyrer, med konfirmander og andet, der har
samt disse dage - jeg vil og glæder mig
med den lille lykke det er, for det er stærkt
færdig - på idag skal han til Tjensborg. Og
stille til i morgen. Og så har han alle
sit arbejde med. - Dette bliver
ikke til noget, der er så meget der ligger
for i denne tid, men vi længes efter at se den

En Lykke rejste ud til den glædelige datter
i onsdags. Undervejs fandt man i et skov-
land i Tjensborg. I her vel leste om an-
staltens for at stå i forhold til
det bevoksede, hvad han dog al-
drig var, så de hader på hurtig
afslutning. Men - det er jo ikke
godt at vide hvad de tyskere
kane lase. Og onde ejere på stedet
for at han på lov at gå hjem
i alder af at være i trojen.
I skogen vel hvordan de så alle har
det og har det derude. Vi synes det
er godt at gaste dem. Alle mange
små hygge-bæde, som vi kender til,
diger så underligt roligt frem som
nem det urolige har. Og de leder
guldspillet skinnende ind til dig og dig
der småt, mens de har travlt med
de mange mange påske, som går
ud til soldaterne. - Lykke hader
ubestemt godt ud. Han er jo præst to skole
bestyrer, med konfirmander og andet, der har
samt disse dage - jeg vil og glæder mig
med den lille lykke det er, for det er stærkt
færdig - på idag skal han til Tjensborg. Og
stille til i morgen. Og så har han alle
sit arbejde med. - Dette bliver
ikke til noget, der er så meget der ligger
for i denne tid, men vi længes efter at se den

Det begynder at jule så godt, synes vi,
og vi nyder på de gamle juletræer
Lampen i armstolen lyser så fintligt op
på Moses da jeg i den grønne morgen gik der
ude. Vi er ofte så glade ved Moses.

Tak for den hilsen og på Agnete og Helge
Højs her. Nej, det er ikke så let at finde
den rette. Jeg kunde så godt lide at gøre
mit, hvis hun kunde.

Og så siger vi rigtig nok tak for de to
tegninger. Når de bliver her til efter jul.
Så skal vi undersøge om det bliver godt
at på en påskebillede afslut. Det er godt
at billedene taler alle ting, det diverse det
sagles omvælt på tysk for censuren.
Men nej - det kan den vel kun gælde
hvad der bliver taget derude.

Morten Larsen skrev straks til til
Labet. - Og hvad synes I om jeg så
den forresten af mine følgende breve
så tydeligt en morgen, så jeg ikke

Kunde dog sving for at fortælle
om ham. Men jeg ved slet ikke om
det kan hjælpe de unge soldater
til bedre at se ham. Nu sender
jeg jer det, og ved at I vil sige
sandsynligt hvad I tror. Det husker I
Anders smiler ad det og siger: nej
hvor den er legprakt.

Og en sige vi til for Nysb's bog
og den skal nok vel snart komme
eller godt i hænde, igen.

Det har været velgørende at høre lidt
af den om aftenen, for den er så langt
fra krig og søndersjeder og alt det.

Ji er også kommen til at høre mere
af den "gamle multh" Torvaldsen
har dog, uden selv at vide det, været
meget for Nysb's hjemmet.

Ja, jeg var 3 dage over åen en
vidste søndag. Og I kan jo nok
vide fra aviserne, hvor det tømmer
ud i hjemmene. Der er så
mange en far, der ikke kommer

til at holde jule hjemme. De er borte
en det jo tungest at se; der var lige meget
en mand, som jeg sidet så, optaget
og glad og kærtligt tage sig af sine
sma-børn, så jeg måtte tænke på ham
han var skikket netop det. Ja, men den
helt, som endnu da han rejste til
Haderslev, hattede han at komme
tilbage, ialfald på udsættelse, men
han kom ikke tilbage, men sendtes
straks helt ned til Bøden. Det
blev helt sammen for ham i det øj
blik, da han ikke selv kunde tale
hjem, men fik en anden til det.

Det var skæbnet for Konen. De skal
nu nok begge komme på det kjøl
igen, for de har noget at holde
sig til - men vejen er lang.

Ligeledes var frisk og mild som alle
jeg agtede der var alligevel på i kirken,
faldt er så irriterende vedde for
veirer. Der var falden sne, men
luften var mild (-). men Lise og
sa forresten: "Det var da godt der
kom nogle!"